

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν.)

Τὸ ἐν ᾿Αθῇ δικαστήριον συνεκροτεῖτο ἐκ τριῶν δικαστῶν, τοῦ προέδρου Μίνως καὶ δύο ἄλλων συμπαρέδρων του, τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος διὰ τὰς ὁποίας ἐδειξαν εἰς τὴν ἐπίγειον ζωὴν τὴν ἀρετάς.

Ὁ πρόεδρος, ὅταν ἐδίκασεν, ἐκράτει σκῆπτρον καὶ περιστοιχιεῖτο ὑπὸ τῶν Ἑρινύων, τῶν Ποινῶν καὶ τῶν Ἀλαστόρων, οἵτινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκείνῳ ἐξετέλουν χρέη κλητῆρων καὶ χωροφυλάκων. Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐδίκασε τὰς ψυχὰς τῶν θνησκόντων ἀνθρώπων.

Ἐκτὸς τῶν τριῶν τούτων δικαστῶν, μέρος τοῦ δικαστηρίου ἀπετέλει καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὅστις ἐξετέλει τὴν διπλὴν ἐργασίαν τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ κλητῆρος, ὁδηγῶν τὰς ψυχὰς τῶν θνησκόντων ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ᾿Αδην, παραδίδων τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἰς τὸν Αἰακὸν, καὶ κοινοποιῶν τὰς κλήσεις τῶν μελλόντων νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν.

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν ᾿Αδην καταβαίνουσαι ψυχαὶ ἐθεωροῦντο ὑπόδικοι, δηλαδὴ ἔπρεπε νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου, ἐξαιρουμένων τῶν Ἡρώων, οἵτινες ἐπορεύοντο κατ' ἐοθεῖαν εἰς τὰ Ἡλύσια.

Κατὰ τινάς, ἐπεὶ δὲν ὑπῆρχον δικηγόροι εἰς τὸν ᾿Αδην, αἱ ψυχαὶ ὑπερήσπιζον αὐταὶ ἑαυτάς, κατ' ἄλλους ἔμενον σιωπηλαὶ καθ' ὅλην τὴν διαδικασίαν, ἀναμένουσαι τὴν ἐκδοσιν καὶ ἐκφώνησιν τῆς ἀποφάσεως, ἐναντίον τῆς ὁποίας οὔτε ἔφρεσις, οὔτε ἀναίρεσις ἦτο δυνατὴ — ἦτο ἀνέκκλητος — ὁριστικὴ!

Δὲν ἦτο δὲ ἀνάγκη μαρτύρων, διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι υπόδικοι ὡμολόγουν τὸ ἔγκλημά των, ἢ δ' ἀπόφασις ἐθεωρεῖτο τόσον δικαία, ὥστε οὐδεμία ἀντίρρησης ἡγείρετο κατ' αὐτῆς, οὐδ' ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς καταδικαζομένους εἰς τὸν Τάρταρον.

Πάντες οἱ [δικαζόμενοι] ἦσαν ἀπηλλαγμένοι πάσης πληρωμῆς χαρτοσήμου, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ἀντιγραφικῶν, ἐπεὶ δὲ κατήρχοντο εἰς τὸν ᾿Αδην ἄνευ ὁδοῦ, ἀφοῦ τὸν ὁδὸν, τὸν ὁποῖον οἱ συγγενεῖς ἔθετον εἰς τὸ στόμα των πρὸ τῆς ταφῆς των, ἐδίδον εἰς τὸν Χάρωνα.

Ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐξήρτητο ἡ τοποθέτησις τῆς ψυχῆς, καὶ ἐπεὶ δὲ αἱ ψυχαὶ τῶν μὴ ἐνταφιαζομένων ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ἠδύναντο νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ περιπλανῶνται

100 ἔτη πρὸ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, πρῶτιστον χρέος τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν θανόντων ἢ φονευθέντων ἐν ταῖς μάχαις ἦτο νὰ θάψωσι τοὺς νεκροὺς των, οἱ δὲ ἀμελοῦντες τὸ καθήκον τοῦτο ἐτιμωροῦντο μὲ θάνατον.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΚΟΡΑΣ.

(Διήγημα ἀληθές.)

Πτωχὸς τις ἀλλὰ γνωστὸς διὰ τὴν εὐσέθειάν του ὕφαντῆς ἔζη ποτε εἰς τὴν Γερμανικὴν κωμόπολιν Οὐππερβαλ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος συνεβίβζε πάντοτε νὰ λέγῃ καὶ ὅταν ἀκόμη ἐφαίνετο πᾶσα ἐλπίς ἀπολεσθεῖσα, «ὁ Κύριος βοηθός.»

Μία τοιαύτη περίστασις παρουσιάσθη ὅταν τὸ ὕφαντήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζετο, ἠναγκάσθη ἕνεκα ἐλλείψεως παραγγελιῶν νὰ παύσῃ τὰς ἐργασίας του, αὐτὸς δ' εὐρέθη αἰφνης ἄνευ ἐργασίας καὶ ἐπομένως ἄνευ πόρου ζωῆς.

Εἰς πόλεις, ὅπου ὑπάρχουσιν ἐργαστάσια, οἱ ἐργάται οὐδένα ἄλλον πόρον ζωῆς ἔχουσιν εἰμὴ τὰ ἡμερομίσθια αὐτῶν, ὅταν δὲ ᾖ οἰκογενειάρχαι, μιᾶς ἡμέρας ἀπεργία στερεῖ αὐτοὺς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου.

Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη εἰς τὸν πτωχὸν ἐκεῖνον ὕφαντήν, δύο ἡμέρας μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἡ οἰκογένειά του εὐρέθησαν ἄνευ ἄρτου, ἄνευ καρβούνων καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλπίδος νὰ προμηθευθῶσι παρὰ τινος. Καὶ ἡ μὲν γυνὴ ἐγερθεῖσα τῆς κλίνης ἤρχισε νὰ σαρώνῃ τὸ μικρὸν των οἶκημα παραπονουμένη κατὰ τῆς σκληρᾶς τύχης των, ἐνῷ ὁ σύζυγος αὐτῆς πρὸς παρηγορίαν τῆς ἔλεγεν, «Ὁ Κύριος βοηθός.»

Ἐνῷ δὲ ταῦτα συνέβαινον ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου, μάγκας τις, ἀγναντεύσας ἀπὸ τοῦ μικροῦ παραθύρου, ἔρριπεν ἐντὸς ἕνα νεκρὸν κόρακα, εἰπὼν, «Ἰδοὺ, ἅγιε Ὀνούριε, φαγητὸν διὰ τὴν ἀγιότητά σου!»

Ὁ ὕφαντῆς λαβὼν τὸν νεκρὸν κόρακα καὶ χαϊδεύσας αὐτὸν εἶπε, «πτωχὸν πτηνόν! πρέπει ν' ἀπέθανεν ἀπὸ πείναν!» Ὅταν ὁμως ἐψηλάφησε τὴν γούλην του, διὰ νὰ ἴδῃ, ἂν πραγματικῶς ἦτο κενή, ἡσθάνθη κατὰ τὴν σκληρὴν ἐντὸς αὐτῆς, θέλων δὲ νὰ ἴδῃ τί ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς τὸ πτηνόν, ἤρχισε νὰ τὸ ἐξετάζῃ. Ὅποιος δὲ ὑπῆρξεν ὁ θαυμασμός του, ὅταν ἀνοίξας αὐτὴν διὰ τοῦ μαχαίριου του εὗρεν ἐν περιδέραιον χρυσοῦν ἐντὸς αὐτῆς! Ἡ γυνὴ τε ἐθεώρει αὐτὴν μὲ ἔκστασιν, αὐτὸς δὲ ἐξεφώνησεν, «Ὁ Κύριος βοηθός!» λαβὼν δὲ τὸ περιδέραιον ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὸν χρυσοχόον, καὶ ἐνεχυρίασεν αὐτὸ διὰ δύο τάλληρα, ὅπως δι' αὐτῶν ἀπαντήσῃ τὰς παρούσας ἀνάγκας του.

‘Ο χρυσοχόος καθαρίσας αὐτὸ ἐπληροφόρησε μετ’ ἄλλῳ τὸν ὄφρα νῆκε. «Λοιπὸν, ἐξεφώνησεν ἐκεῖνος, παρακαλῶ νὰ μοὶ εἴπῃς τὸ ὄνομά της, διὰ νὰ τὸ ἐπιστρέψω εἰς αὐτήν.» Μαθὼν δ’ αὐτὸ ἔσπευσε πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐργοστασιάρχου, διότι εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἀνῆκε τὸ περιδέραιον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ τὴν συνήθη του ἱλαρότητα παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά της. Ἐλθὼν τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς καὶ μαθὼν τὸ γενόμενον, ἐστράφη πρὸς τὸν πτωχὸν ἐργάτην του καὶ μετὰ συγκινημένην φωνὴν εἶπε, «Τῷ ὄντι ὁ Θεὸς βοηθεῖ.» πτωχέ μου Γεώργιε· ἐγὼ ἐντρέπομαι ἐγκαταλείψας ἀδοξίαν·

τὸν τόσον πιστὸν καὶ εὐσεβεῖ ἐργάτην, καὶ τώρα ὅχι μόνον θὰ λάβῃς καλὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν εὐρεσίαν τοῦ περιδεραιίου, ἀλλὰ καὶ ποτὲ πλέον δέν σε ἀφίνω χωρὶς ἐργασίαν καὶ ἂν ἐνὸς μόνου ἐργάτου ἔχω χρεῖαν.

Οὕτως ὁ θρέψας τὸν Ἠλίαν τὸν Προφήτην διὰ ζώωντων κοράκων εἶναι ἱκανὸς νὰ προμηθεύῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς τοὺς δούλους καὶ διὰ νεκρῶν κοράκων!

Αὐστραλιανὸς ἀρχηγός.

Αὐστραλιανὸς ἀρχηγός.

Ἡ Αὐστραλία εἶναι νῆσος μεγάλη — ἡ μεγίστη τῆς ἐπὶ γῆς, οὕσα σχεδὸν ἴση μετὰ τὴν Εὐρώπην, ἔχει δὲ ἐμβαδὸν 3,000,000 τετρ. μιλίων· τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας δὲν ἐξηρευνήθη, τὰ ὅρη τῆς δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων, οὐδὲ οἱ ποταμοὶ τῆς ἐκ τῶν μεγίστων ἐπὶ τῆς γῆς, μέγα δὲ μέρος αὐτῶν φαίνεται ἀποτελούμενον ἐξ ἀμμοῶν πεδιάδων καὶ λόφων. Τὰ δάση τῆς ὅχι πολὺ ἐκτεταμένα, οὐδὲ τὰ δένδρα τῆς ἐκ τῶν μεγάλων, κυριώτερα δὲ εἶναι τὰ περικοιδοειδῆ.

Ἄγρια ζῶα δὲν εἶναι πολλὰ· τὰ μαρσιποφόρα, ὡς λ. χ. ἡ Καγκαροῦ, περιγραφὴν τῆς ὁποίας εὕρισκει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1868

τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων,» εἶναι τὰ κυριώτερα καὶ μεγαλείτερα.

Ἐκ τῶν κατοικιδίων ὁ ἵππος, ὁ βοῦς, τὸ πρόβατον εἰσῆχθησαν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων, ἰδίως τὰ τελευταῖα παρέχοντα μέγα εἰσόδημα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν.

Οἱ ἰθαγενεῖς ἀνέχουσιν εἰς τὴν φυλὴν ἐκείνην τῶν Νιγριτῶν, τὴν καλουμένην Παπουάν, κατέχουσι δὲ τὴν κατωτάτην βαθμίδα εἰς τὴν κλίμακα τῆς ἀνθρωπίνης διανοητικότητος· ζῶσιν ἔτι καὶ νῦν εἰς ἀγρίαν καὶ ῥυπαρὰν κατάστασιν, περιπλανώμενοι ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ χρησιμεύοντες συνήθως ὡς βοσκοὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν προβάτων τῶν λευκῶν ἀποίκων. Ὁ ἀριθμὸς

αὐτῶν εἶναι μικρὸς, ἐλαττοῦται δὲ καθ’ ἐκαστήν, ὥς ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκλείψωσιν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Εἶναι θαυμαστὴ ἡ ἀνυψωτικὴ καὶ ἐξευγενίζουσα δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τοὺς ἀποκτηνωθέντας τούτους ἀπογόνους τοῦ Ἀδάμ· εὐθὺς ἀφοῦ ἐννοήσῃ καὶ πιστεύσῃ τις αὐτὸ, ὁ νοῦς του φωτίζεται, ἄρχεται νὰ σκέπτεται ὡς λογικὸς ἄνθρωπος καὶ νὰ ζητῇ νὰ ζῇ καθὼς οἱ Εὐρωπαῖοι. Τοῦτο εἶναι μία τῶν ἰσχυρῶν ἀποδείξεων τῆς θείας καταγωγῆς αὐτοῦ.

— Αἱ πανηγύρεις τοῦ 1883. Παραδόξως πως αἱ πρῶται δύο ἀγγελίαι πανηγύρεων μελλουσῶν νὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔρχονται ἀπὸ δύο σημεία τοῦ κόσμου πολὺ ἀπέχοντα ἀπ’ ἀλλήλων. Ἡ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν, ἥτις μέλλει νὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀμστελδάμφ ἀπὸ τοῦ προσεχούς Μαΐου — Ὀκτωβρίου, θέλει εἶσθαι Διεθνὴς Ἐκθεσις ἡ Παγκοσμία Πανήγυρις, πολλὰ δὲ αἱ μέχρι τοῦδε πρὸς αὐτὴν καταβληθεῖσαι προετοιμασίαι. Ἡ δευτέρα διακήρυξις ἀγγέλλει Γεωργικὴν Ἐκθεσιν ἐν Μαδρὰς τῆς Βρετανικῆς Ἰνδίας, ἥτις μέλλει νὰ λάβῃ χώραν τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Ἡ πανήγυρις αὕτη θέλει διαρκέσει μίαν περίπου ἑβδομάδα.